

Tillägg till skötselplan för naturreservatet Västermarken i Sävsjö kommun

Bild 1

Befintligt beslut och skötselplan

Naturreservatet Västermarken beslutades 5 juni 2007 (dnr 511-18650-06) och i samma beslut fastställdes en skötselplan.

Syftet med naturreservatet är att bevara och utveckla en naturskogsartad barrblandskog och ge förutsättningar för en hög artrikedom hos arter knutna till denna.

I skötselplanen fastställdes bevarandemål för området:

Bevarandemål för skog

- Utbredningen av naturskogsartad barrblandskog (västlig taiga) ska vara minst 24 ha och öka till 27 ha.
- Skogen ska hysa en artrikedom av mossor, lavar, svampar och vedskalbaggar knutna till naturskogsartad barrblandskog.
- Minst 40 % av områdets virkesförråd ska bestå av tall.
- Ca 5 % av virkesförrådet bör utgöras av lövträd.
- Död ved ska förekomma med i genomsnitt minst 30 m³/ha (lågor och torrträd, diameter >10 cm).
- Det ska finnas tillräcklig föryngring av tall. Med tillräcklig menas så mycket att inslaget av tall inte förväntas minska i området.

Bevarandemål för göl med omgivande gungflyn

- Hela skötselområdet (2,9 ha) ska utgöras av dystrof sjö.
- Gölen ska ha en naturlig hydrologi.

Tillägg till befintlig skötselplan

Sedan år 2007 har kunskap tillkommit rörande diken tack vare utveckling inom GIS. Även ny kunskap och ny teknik rörande hydrologisk restaurering har skett i och med Life-projektet Life to addmire. Med anledning härav bedömer Länsstyrelsen att avvattande diken, bild 1, genom reservatet behöver läggas igen för att syfte och bevarandemål för naturreservatet ska uppnås. Detta tillägg hanterar hydrologisk restaurering. Närmare beskrivning av åtgärder finns i en arbetsplan (512-10163-2019).

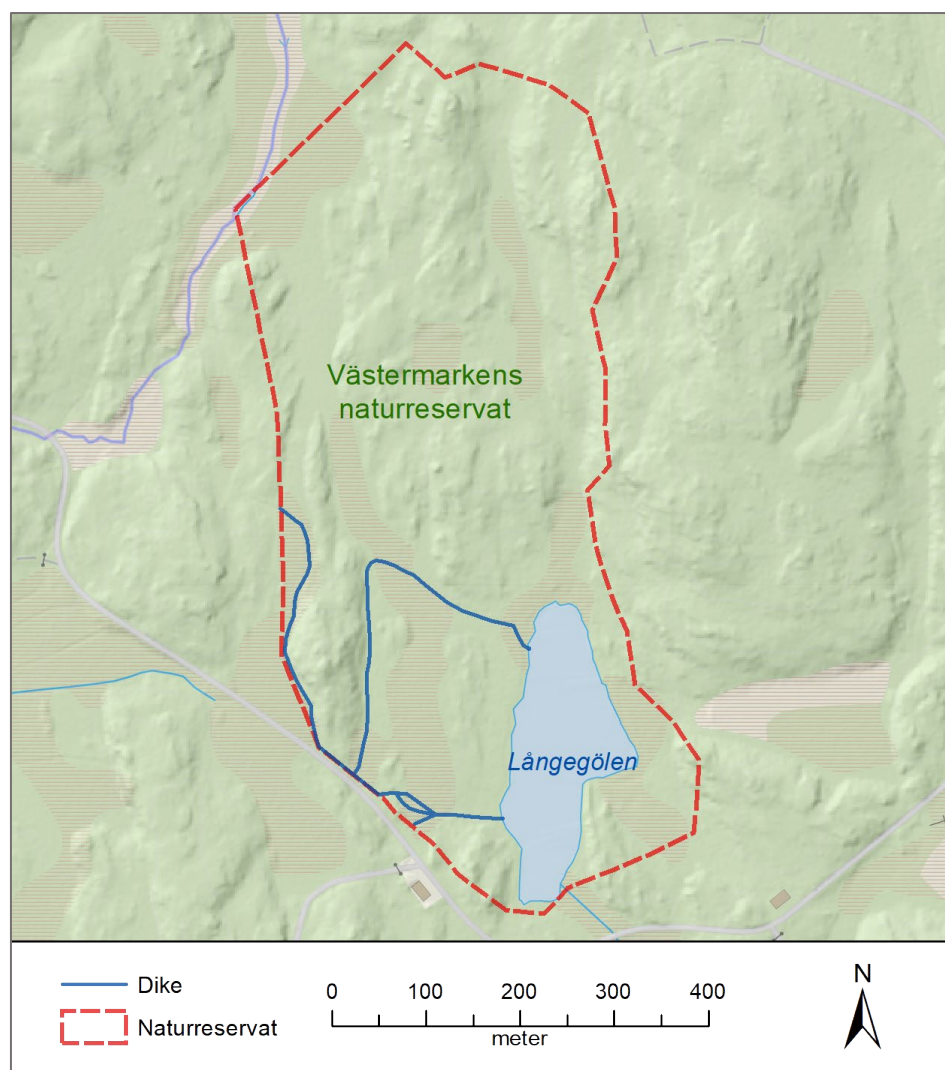
HYDROLOGISK RESTAURERING

Genom reservatets sydvästra del löper grävda diken, karta 1.

Större delen av det dikessystemet kommer att läggas igen. Det dike som går ut längs med vägen i sydväst kommer att lämnas öppet för att säkerställa att inte vägen eller annan omgivande mark påverkas. Igenläggning sker i första hand med dikningsmassor som fortfarande finns kvar längs med delar av diken. I andra hand skrapas massor av från intilliggande mark.

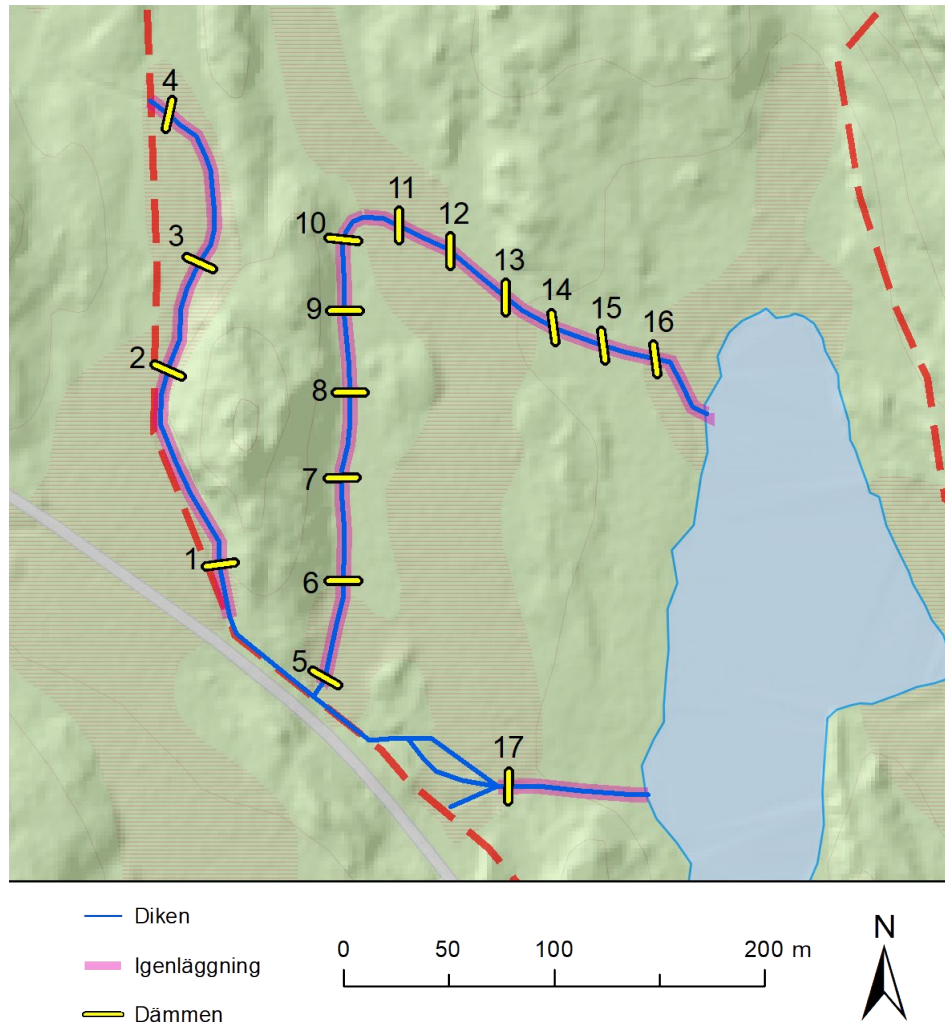
Igenläggning av diken är dock inte tillräckligt som enda åtgärd för att restaurera hydrologin. Även ett igenlagt dike kan leda vatten. Om igenläggningsmassorna innehåller ytmateriel, rötter, grenar och likande så kommer vatten att kunna fortsätta att ledas i dem. Efter en tid brukar även igenläggningsmassorna sätta sig vilket gör att diket blir kvar som en ytlig vattenledande sänka. Därför kommer igenläggningen att kompletteras med att 16 dämmen byggs, karta 2, vinkelrätt mot strömriktningen i diken.

Dämnena ska konstrueras så att de helt blockerar vattenflödet och motstår erosion.

Karta 1

Vid restaureringen kommer några träd att tas ned, dels för att komma fram med grävmaskinen, dels för att frilägga de dikningsmassor som ska användas för igenfyllnad av diken. Det kommer eventuellt även att behövas trädstammar för konstruktion av dämmen. Dessa träd är uppkomna längs diket på dikningsmassor och i den onaturligt torra miljö som diken skapade genom grund- och ytvattensänkning. Framför allt är det granar som, om det behövs, kommer att tas ned.

Karta 2

FÖRVÄNTADE EFFEKTER

Efter restaureringen förväntas åtgärdsområdet som helhet bli blötare och då mer efterlikna den miljö som rådde innan utdikningarna. Förutsättningarna för att utveckla en naturskogsartad barrskog som avspeglar de naturliga förhållandena på platsen kommer att förbättras. Den blötare miljön bör missgynna gran och på sikt leda till att andelen tall och lövträd ökar i det restaurerade området. En igenläggning av dikena kommer också att förbättra Långegölens vattenkvalitet genom att en del av det vatten som idag leds direkt till sjön istället filtreras genom jordlagren på vägen dit.